

Ще ли мя повярважтъ че на Св. Горж, въ видъ на лъжливо-разбрано то умъртвяванie на пътътъ, нарочно не истребважтъ бълхи тѣ и дървеници тѣ и др. подобни тямъ насъкомы^(*). Съ тяхъ сѫ пълни не само кревети тѣ и калугерски тѣ стаи (особенно пролѣтъ и есенъ), нѣ даже и тронови тѣ въ църкви тѣ. Въ иякои отъ мънастири тѣ, калугери тѣ сами просили отъ духовници тѣ благословеніе да измыятъ тронови тѣ, нѣ тѣ имъ не позволили. „Дървеници тѣ нещѣ ви даджатъ да спите въ време то на службѫ тѣ“—такъвъ бѣлъ отговоръ тѣ на исповѣдици тѣ. Помня удивленіе то си, кога то на едно всенощно бдѣніе, посрѣдъ меризма та на таманъ тѣ, менѣ явствено ми завоня на дървеници, и като ся оглѣдахъ, съ ужасъ видяхъ, какъ тѣ тлѣсти, отхранени, расхождатъ ся по дрехы тѣ ми.

—Що е това? попытахъ азъ съѣдѣть сп—ка—
лугеръ.

—Дървеници,—отговори той равнодушно.

—Въ църкви тѣ?

—Тукъ сѫ много. Днесъ и Ѣкъкъ си твърдѣ хапжть;
види ся че Ѣце валидъждъ.

И калугерътъ мѣрзѣливо ся почеса.

Намъ е трудно да разберемъ, какъ може човѣкъ да ся съсрѣдоточи въ молитви тѣ, кога то ся памира въ такавъ межъ? А впрочемъ привичката—велико дѣло. Мнозина отъ калугери тѣ до толкози сѫ привинкли къмъ тжи меризма и ощущенія, шото тѣхъ дървеници тѣ не могатъ да гы разбудятъ въ времето на службѫ тѣ, а гы буди чѣрковиый тѣ назачъ.

И ето онѣзи грустна, непривлекателна нареда; посрѣдъ която е длъженъ да ся спасява св. Гореский тѣ

(*) Въ този случай св. Горци тѣ показватъ за примѣръ оногози дровенъ пустинчикъ, който като убълъ нечленено единъ комаръ—за да ся накаже, три дененощія си давалъ голо то тѣло да го ядже комари тѣ!